

ПОПИК
Віктор Іванович
Випускник
інженерно-будівельного
факультету (1980)

Інженер-будівельник

РАБАН
Тарас Веніамінович
Випускник
архітектурного
факультету (1980)

Голова правління Волинської
обласної організації
Національної спілки
архітекторів України

Народився 1 червня 1957 р. у м. Рогатин Івано-Франківської області, на батьківщині всесвітньо відомої Роксолани.

У 1975 р. вступив на інженерно-будівельний факультет Львівського політехнічного інституту, який закінчив у 1980 р. Озираючись на пройдений шлях, Віктор Іванович розуміє, що роки навчання були чи не найкращим періодом у його житті — часом становлення як людини і як фаворита будівельної справи. Він із теплотою, повагою та великою вдячністю згадує викладачів інженерно-будівельного факультету Львівської політехніки, зокрема Ф. Є. Клименка, С. П. Шаповалова, М. І. Стасюка, завдяки яким отримав неоціненні знання, що допомогли стати не тільки висококваліфікованим інженером-будівельником, а й керівником, здатним розуміти людей, з якими випала доля працювати, ставитися до них дружньо й доброзичливо, допомагати та сприяти їхньому професійному становленню.

Після закінчення інституту був призваний на військову службу, яку проходив у будівельних організаціях Північного флоту, працюючи у непростих умовах Заполяр'я. Пройшов трудовий шлях від начальника будівельно-монтажної дільниці управління начальника робіт до начальника кошторисно-договірної відділу будівельного управління «Северовоенморстрой».

Із 1992 до 1998 р. В. І. Попик проходив військову службу в лавах Збройних Сил України. Працював начальником відділу та заступником начальника управління Головного управління розквартирування військ та капітального будівництва Міністерства оборони України та Головного управління економіки Міністерства оборони України. Звільнився з військової служби у званні полковника. З 1999 р. Віктор Попик обіймав посади головного інженера ПАТ «Перший інвестиційний банк», ЗАТ «Київпромзв'язокбуд», нині він — головний інженер ТОВ «Треймакс Україна».

Дружина Віктора Івановича, Галина Михайлівна, — також випускниця інженерно-будівельного факультету Львівської політехніки (1983). Працювала інспектором технічного нагляду за будівництвом об'єктів військового та цивільного призначення. У 90-х рр. була фінансовим інспектором Головного квартирно-експлуатаційного управління Міністерства оборони України. Відданість подружжя Попиків своїй будівельній професії неабияк сприяла становленню в родині міцних і гармонійних стосунків, щасливому особистому життю. Віктор Іванович і Галина Михайлівна виховали двох синів — Володимира й Олега, які працюють економістами банківської справи.

Народився 26 березня 1958 р. в м. Луцьку. У 1980 р. закінчив Львівський політехнічний інститут, здобувши кваліфікацію архітектора. Трудову діяльність розпочав із посади асистента на кафедрі інженерної графіки і архітектури в Луцькій філії Львівського політехнічного інституту. Пропрацювавши три роки, вступив до аспірантури Київського національного науково-дослідного інституту типового і експериментального проектування житлових і громадських споруд.

6 січня 1987 р. доля привела Тараса Веніаміновича в історико-культурний заповідник «Старий Луцьк» на посаду старшого наукового співробітника відділу охорони та реставрації пам'яток архітектури. Наприкінці 80-х рр., разом із колегами — Віктором Іржицьким, Валентиною Будніковою, Галиною Марчук, Борисом Зайчуком та Петром Троневицем, брав участь у збиранні колекції дзвонів для експозиції заповідника. У грудні 1988 р. Тараса Веніаміновича було призначено директором заповідника.

Організаторські та художньо-естетичні здібності Т. В. Рабана виявилися при проведенні різноманітних виставок, зокрема фото-виставки «Луцьк і лучани. Погляд крізь століття», виставки сучасної фотографії «Весілля у Любарта», фотопленера «Луцький автограф» тощо.

У 2007 р. Луцький замок відзначено нагородою «Срібна цеглина за благоустрій» на регіональному конкурсі, який фінансує Євросоюз. А в 2011 р. Луцький замок став переможцем Всеукраїнської акції «7 чудес України: замки, фортеці, палаци» серед 128 претендентів.

25-річна праця Т. В. Рабана як директора заповідника, поза сумнівом, заслуговує на повагу. Він заклав фундамент цієї визначної історико-культурної пам'ятки. За роки роботи продемонстрував власний стиль керівництва заповідником, а вдалих він чи ні, покаже час. Зрештою, не помиляється тільки той, хто нічого не робить...

Якось в одному зі своїх інтерв'ю Тарас Веніамінович сказав: «Головна наша робота — реставрувати заповідник, а також — рекламувати його і лучанам, і туристам. Луцький замок — наша гордість. Тому потрібно наповнити його життям. Хочемо, щоб на його території постійно проводилися виставки, фестивалі, вирувало культурне життя». Ці слова стали його життєвим кредо — створювати естетику, змінювати й гармонізувати навколишнє середовище.

На святкуванні 25-річчя заповідника Тарас Веніамінович сказав: «Те, що було зроблено за 25 років — краплина того, що б хотілося зробити...»